Brześć nad Bugiem, dnia 31. stycznia 1935 r.

POLESKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 1.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1

Rozporządzenie wojewody poleskiego z dn. 15 stycznia 1935 roku o stawkach wynagrodzenia za środki przewozowe, dostarczane na rzecz wojska w czasie pokoju na terenie województwa poleskiego.

Na podstawie art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 roku o obowiązku dostarczania środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) w porozumieniu z Dowódcami Okręgów Korpusów Nr. IX i II oraz Prezesem Izby Skarbowej w Brześciu n.Bug. ustalam na rok 1935 następujące stawki wynagrodzenia za dostarczanie przez ludność województwa poleskiego środków przewozowych na rzecz wojska w czasie pokoju:

Środki przewozowe	Wynagrodzenie stałe za czas	Wynagrodzenie ruchome za ilość przebytych kilometrów
	I. PODWODY.	
Furmanka parokonna użyta do 6 g.	2,00	oraz 8 gr. za każdy klm. drogi przebytej z pasażerem czy też ładunkiem wojskowym, jak również po 8 gr. za każdy klm. najkrótszej drogi powrotnej.
" " " 12 "	3,50	
" " " 24 "	5.00	
" " " 36 "	8,00	
" jednokonna " 6 "	1,60	
" " " 12 "	2,40	
" " " 24 "	4,00	
" " " 36 "	6,00	

Za furmanki dostarczone przez ludność m. Brześcia n.B. i Pińska dolicza się do rachunku 10% od obliczonej na zasadzie powyższych stawek całkowitej należności (a więc wynagrodzenie za czas i wynagrodzenie za klm.)

II. KONIE.

Koń wierzchowy z siodłem bez obsługi użyty do 6 g.	3,00 zł.	bez wynagrodzenia ruchomego
" " " " 12 "	5,00 zł.	
" " " " 24 "	8,00 zł.	

Jeden koń, lub para koni pociągowych z uprzężą i obsługą lecz bez wozu o 10% mniej niż furmanka jednokonna lub parokonna (tak wynagrodzenie stałe za czas, jak i wynagrodzenie ruchome za ilość przebytych kilometrów).

III. SAMOCHODY I MOTOCYKLE.

Samochody osobowe i półciężarowe, użyte do 6 g.	2,50	oraz po 30 gr. za 1 klm. drogi przebytej z pasażerem wzgl. ładunkiem wojskowym.
" " " " 12 "	5,00	
" " " " 24 "	7,50	
" " " " 36 "	10,00	
Samochody ciężarowe	jak wyżej	oraz po 80 gr. za 1 klm.
Motocykle z wózkami	jak wyżej	oraz po 15 gr. za 1 klm.
Motocykle bez wózków	jak wyżej	oraz po 10 gr. za 1 klm.

Wynagrodzenie za dostarczone samochody i motocykle z obsługą, benzyną, smarami i t.p.

O ile samochód względnie motocykl zostaje zwolniony nie w miejscu pobrania, za drogę powrotną dolicza się do rachunku wynagrodzenie ruchome za ilość przebytych klm. drogi powrotnej.

IV. ROWERY BEZ OBSŁUGI.

Za użycie roweru do 6 g.	1,00 zł.	
" " " 12 "	1,50 zł.	
" " " 24 "	2,00 zł.	
" " " 36 "	3,00 zł.	

Środki przewozowe	Wynagrodzenie stałe za czas	Wynagrodzenie ruchome za ilość przebytych kilometrów
V. ŁODZIE.		
Za użycie łodzi bez obsługi za godz.	w mieście 20 gr. na wsi 10 gr.	
„ „ „ z obsługą na wodzie stojąc.	75 gr.	
„ „ „ „ „ „ bież.	50 gr.	
„ „ „ „ „ pod prąd godz.	1,00 zł.	
VI. STATKI.		
Statek bez napędu własnego do 50 tonn pojemności za dobę	2 zł. z obsługą 1 zł. bez obsługi	od tonny użytkowej nośności
„ parowy do 10 koni z obsługą i paliwem rzeczyw. pracy za godz.	6 zł.	
„ „ od 10 40 koni z obsługą i paliwem rzeczyw. pracy za godz.	10 zł.	
„ „ od 40 75 koni z obsługą i paliwem rzeczyw. pracy za godz.	15 zł.	

Za godzinę oczekiwania statku pod parą niezależnie od siły statku opłaca się 75% norm powyższych.

Środki przewozowe	Wynagrodzenie za czas
VII. MOTORÓWKI.	
Motorówka o sile 5 koni z obsługą i paliwem rzeczyw. pracy za godz. 3 złote. Motorówka o sile powyżej 5 koni prócz zasadniczej stawki po 30 gr. za każdego następnego konia mech. i za każdą godz. rzeczywistej pracy z obsługą i paliwem. Za każdą godzinę oczekiwania łodzi motorowej należy się 25% opłaty powyżej wskazanej.	

VIII. PROMY.

Za pojedyncze przewozy osób wojsk. 1 gr. od osoby
„ „ „ jednokonnej furmanki z ciężarem 10 gr.
„ „ „ parokonnej „ „ „ 15 gr.
Za przewóz konia wierzchowego z jeźdźcem . . 5 gr.

WYNAGRODZENIE ZA UŻYCIE PROMU NA PEWIEN CZAS.

Zajęcie promu z obsługą na 1 godz. 1 zł. 50 gr.
„ „ bez obsługi 1 godz. 1 zł.

w/z. Wojewoda Poleski
(—) K. Fiala
Wicewojewoda.

2.

Zarządzenie wojewody poleskiego z dnia 28 stycznia 1935 r. Nr. O. Org. 13 w sprawie zmiany statutu organizacyjnego urzędu wojewódzkiego poleskiego.

Na podstawie zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 grudnia 1934 r. Nr. GL 3-a 15|3 zmieniam statut organizacyjny urzędu wojewódzkiego poleskiego, ustalony zarządzeniami mojemi z dnia 8 czerwca 1933 r. (Poleski Dz. Woj. Nr. 12, poz. 70), z dn. 20 grudnia 1933 r. (Poleski Dz. Woj. Nr. 26, poz. 116), z dnia 1 marca 1934 r, (Poleski Dz. Woj. Nr. 4, poz. 13) i z dn. 20 grudnia 1934 r. (Poleski Dz. Woj. Nr. 20, poz. 79), jak następuje:

§ 1.

Wydział społeczno-polityczny (B) dzieli się na 2 oddziały:

1) polityczno-narodowościowy (B. P.)-i

2) bezpieczeństwa i porządku publicznego (B. A.).

§ 2.

Do zakresu czynności oddziału polityczno-narodowościowego (B. P.) należą:

I. SPRAWY POLITYCZNE.

1) Materjały informacyjne i sprawozdawcze z dziedziny życia politycznego i społecznego na terenie województwa.

2) Zagadnienia administracyjne, kulturalne i gospodarcze o znaczeniu politycznem.

3) Opinjowanie konkretnych spraw z punktu widzenia politycznego.

4) Opinje z art. 15 i 16 rozp. z dnia 19.I.1928 r. o organizacji władz admin. ogólnej.

5) Agencje Publicystyczne.

6) Interpelacje Poselskie.

7) Wybory do ciał ustawodawczych (technika).

8) Zgromadzenia, zebrania.

9) Prasa.

II. SPRAWY NARODOWOŚCIOWE

1) Materjały informacyjne i sprawozdawcze z dziedziny życia politycznego i społecznego mniejszości narodowych.

2) Sprawy językowe.

3) Sprawy polityki narodowościowej.

III. SPRAWY WYZNANIOWE,

1) Ogólne:

a) zmiana wyznania,

b) sprawy bezwyznaniowców,

c) zaświadczenia dla celów wojskowych (§ 234 i 235 rozp. 16.III.30 r.)

d) fundacje no cele wyznaniowe,

e) cmentarze,

f) statystyka wyznaniowa,

2) Sprawy wyznań chrześcijańskich.

3. Sprawy wyznań niechrześcijańskich.

4. Sprawy sekt.

§ 3.

Do zakresu czynności oddziału bezpieczeństwa i porządku publicznego (B. A.) należą:

I. SPRAWY OGÓLNEGO BEZPIECZEŃSTWA.

1) Materjały informacyjne i sprawozdawcze o przejawach zagrażających bezpieczeństwu, spokojowi i porządkowi publicznemu.

2) Obserwacja i zwalczanie organizacyj nielegalnych.

3) Dywersja i szpiegostwo.

4) Bezrobocie i strajki oraz klęski żywiołowe.

5) Dozór policyjny.

6) Sprawy dezerterów wojskowych z państw obcych.

7) Stan wyjątkowy.

8) Sądy doraźne.

II. SPRAWY SŁUŻBY BEZPIECZEŃSTWA.

1) Sprawy Policji Państwowej (organizacja służby, dyslokacja Post. P. P., sprawy personalne, skargi, pochwały, komisje kwalifikacyjne i dyscyplinarne P. P.).

2) Sprawy asystencji wojskowej.

3) Sprawy środków komunikacji i łączności oraz ochrony objektów komunikacyjnych i łączności.

4) Służba bezpieczeństwa w okresie wojennym.

III. SPRAWY POLICJI PORZĄDKOWEJ.

1) Biura ogłoszeń.

2) Biura próśb i podań.

3) Biura dedektywów, stróżów nocnych i t. p.

4) Broń, amunicja i materjały wybuchowe.

5) Godziny handlu (święcenie niedziel i świąt).

6) Oznaki i mundury organizacyj.

7) Agencje prywatne i publiczne.

8) Sprawy alkoholowe.

9) Rozpowszechnianie druków zagranicznych.

10) Policja grogowa, kolejowa, lotnicza.

11) Policja obyczajowa (pornografja, handel kobietami i dziećmi).

12) Policja sanitarna (porządkowa w domach i miejscach publicznych),

13) Poszukiwanie osób (w sprawach familijnych, spadkowych i poszukiwanie zaginionych).

14) Straże lasowe, polowe, rybackie.

15) Świadectwa moralności.

16) Zbiórki i kwesty publiczne.

IV. SPRAWY EWIDENCJI RUCHU LUDNOŚCI.

1) Ruch naturalny ludności (spis i statystyka).

2) Ewidencja i kontrola ruchu ludności, meldunki i dowody osobiste.

3) Emigracja i reemigracja.

4) Paszporty zagraniczne.

V. SPRAWY CUDZOZIEMCÓW.

1) Wjazd, pobyt, przejazd tranzytowy, osiedlenie i udzielanie prawa azylu.

2) Rejestracja cudzoziemców.

3) Zatrudnienie cudzoziemców,

4) Posiadanie, nabywanie i dzierżawienie nieruchomości przez cudzoziemców.

5) Sprawy wydalania, deportacji i ekstradycji cudzoziemców.

VI. SRAWY OCHRONY GRANIC PAŃSTWA.

1) Współdziałanie z K. O. P.

2) Otwieranie granicznych punktów przejściowych.

3) Nielegalne przekroczenie granic i nielegalny pobyt w pasie granicznym.

4) Repatrjacja i ekstradycja obywateli polskich z zagranicy.

5) Wody graniczne.

6) Komunikacja w pasie granicznym.

7) Rybołóstwo w rzekach granicznych.

8) Sprawy wynikające z układów i umów polsko sowieckich.

VII. SPRAWY STOWARZYSZEŃ I ZWIĄZKÓW.

VIII. SPRAWY PRZEDSIĘWZIĘĆ ROZRYWKOWYCH I KINOMATOGRAFÓW.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym

w/z. Wojewoda Poleski
(—) K. Fiala
Wicewojewoda

3.

Umowy ustalające warunki pracy i płacy w rolnictwie na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1935/36.

UMOWA Nr. 1 DLA ORDYNARJUSZY.

ZASADY OGÓLNE.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracowników rolnych, z drugiej zaś strony pracowników z normalną zdolnością do pracy: fornali, parobków, ratajów, stróżów, głównych pastuchów, pomocników pastuchow, polowych, karbowych, włodarzy i gumiennych.

Uwaga: 1. Karbowi, włodarze i gumienni otrzymują wynagrodzenie w wysokości co najmniej o 1 kwintal więcej od fornala.

Uwaga 2. Stangretów (forysiów) nie uważa się za fornali, o ile pełnią stale obowiązki przy koniach cugowych.

Uwaga 3 Inwalidzi pracujący narówni z pozostałymi pracownikami z normalną zdolnością do pracy w rolnictwie, pobierają równe z nimi wynagrodzenie tak w gotówce jak i naturaljach. Inwalidzi o zmniejszonej zdolności do pracy mogą być godzeni na niższych warunkach.

§ 2. Umowa niniejsza obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się dnia 1 kwietnia 1935 roku a kończy się dnia 31 marca 1936 r. Obie stony obowiązuje wypowiedzenie indywidualnej umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszej umowy, a najpóźniej dnia 31 grudnia 1935 r. Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1935 r. włącznie oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy o pracę, tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie orzeczenia Komisyj Rozjemczych lub też wyroków sądów państwowych, działających według obowiązującego prawodawstwa i według kompetencji.

Uwaga 1. W miejscowościach, gdzie warunki lokalne utrudniają przeprowadzki w terminie 1 kwietnia, rok służbowy może trwać od 1 stycznia do 31 grudnia z wypowiedzeniem na 3 miesiące, t. j. do 30 września włącznie.

Uwaga 2. Parobcy, rataje i pomocnicy pastuchów, mogą być godzeni na okresy krótsze niż rok, przyczem wówczas obowiązuje dwutygodniowe wypowiedzenie.

§ 3. Zatargi, wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a robotnikami, regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno:

1) pracodawcom wstrzymywać świadczeń
2) pracownikom przerywać pracy.

Uwaga. W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia w zbożu i gotówce, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika, pracodawca winien wydać wstrzymane świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 1% od wstrzymanej należności.

§ 4. Umowa niniejsza, w myśl art. 18 ustawy z dnia 1.VIII.1919 r. w brzmieniu ogłoszonem w Dz. Ust. R. P. Nr. 90/1931, poz. 706, stanowi podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracownika mniej korzystne, niż warunki niniejszej umowy, są nieważne z wyjątkiem specjalnych wypadków, przewidzianych w tejże umowie.

§ 5. Pracownik otrzymuje od pracodawcy bezpłatnie książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydanej ordynarji i pensji wraz z potrąceniami oraz spisem powierzonych mu inwentarzy. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca wydaje bezpłatnie robotnikom swego folwarku na ręce wybranego przez nich delegata jeden egzemplarz umowy na rok 1935/36.

Uwaga: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

§ 6. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

Żony pracowników nie mogą być zmuszone do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

CZAS PRACY.

§ 7. Przeciętny czas pracy w rolnictwie w ciągu roku ustala się na 9 godzin 20 minut, przyczem rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli.

Robotnicy, pracujący w konie, mają być zwalniani przed południem wcześniej aniżeli inne kategorje robotników, a to tak, by obrządek inwentarza odbywał się w godzinach pracy.

Miesiąc		Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń		8—12	—	1½	1½—4.00	—
Luty		7½—12	—	1½	1½—5.00	—
Marzec	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1½	1½—5 30 1½—6.00 1½ 6.30	—
Kwiecień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—5 40 1½—7.00 1½—7.20	—
Maj	1—10 11—20 21—31	6—12	½	1½	1½—7.30 1½—7.50 1½—8.00	½
Czerwiec	1—10 11—20 21—30	6—12	½	2	2—8.20 2—8 20 2—8.30	½
Lipiec	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—8.30 2—8 30 2—8 00	½
Sierpień	1—10 11—20 21—31	6—12	½	2	2—7.50 2—7.50 2—7.00	½
Wrzesień	1—10 11—20 21—30	6—12	½	1½	1½—6.40 1½—6 20 1½—6.00	—
Październik	1—10 11—20 21—31	7—12	—	1 1/1	1½—5.30 1½—5.20 1½—4.50	—
Listopad		7½—12	—	1½	1½—4.15	—
Grudzień		8—12	—	1½	1½—3.45	—

Tabela ta jest ułożona podług czasu słonecznego.

Za początek pracy rano i popołudniu uważa się wyjście z podwórza lub z naznaczonej zbiórki przed mieszkaniami pracowników, a za koniec zejście z pola. O ile pole leży dalej niż 2 kilometry od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2 ch. W razie pilnej potrzeby powyższy podział rozpoczęcia i końca pracy oraz przerw jedzeniowych może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, by ogólna ilość godzin pracy pozostała ta sama. Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby. pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych. Do robotników pobierających wynagrodzenie za roboty, wykonane poza unormowanym wyżej czasem pracy, nie zaliczają się: pastusi i ich

pomocnicy, rataje, stróże nocni i dozorcy, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają zakresu ich zwykłych obowiązków. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy oraz niestawienie się do pracy jest niedopuszczalne. Samowolne spóźnienie się jest niedopuszczalne i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak przy nadgodzinach.

§ 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej, niż na dwie godziny przed rozpoczęciem pracy.

Obrok, siano i t. p. karm dla inwentarza ma być przygotowany uprzednio w godzinach pracy, w miejscach na to przeznaczonych. Kolejne sypianie w nocy w stajni oraz dyżury w dnie świąteczne obowiązują wszystkich fornali i parobków bez specjalnej dopłaty.

Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny (niedziele i święta) i na ten czas zostaje zastąpiony przez innych wyznaczonych w tym celu pracowników.

Do siania nawozów sztucznych pracodawcy dają pracownikom worki i dopłacają im od hektara 20 groszy. Prócz tego przy sianiu nawozów sztucznych gryzących, a zwłaszcza azotniaku wapna, nie mogą być zatrudnione kobiety. Pracownicy zaś używani do ich siania mają otrzymać ochraniacze na oczy.

§ 9. Stróże nocni mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych. W czasie przerwy obiadowej obowiązani są do stróżowania. Po przerwie zaś otrzymują czas wolny równy przerwie obiadowej, stosownie do tabeli czasu pracy (§ 7). Następnie stróże mogą być zatrudnieni przy robotach koło inwentarza, w domu i t. p. z wyjątkiem 4-ch miesięcy: listopada, grudnia, stycznia i lutego. W miesiącach zaś od 1 października do 31 marca stróż otrzymuje kożuch dworski na czas warty, która nie może zaczynać się wcześniej, niż o godzinie 18-ej (6 ej).

W majątkach, gdzie konie pasane są na pastwisku, fornale obowiązani są do kolejnego pasania koni w nocy bez specjalnej dopłaty lecz z warunkiem, że w dniu następnym zwolnieni zostaną od pracy do godziny 14 ej.

§ 10. Praca w dnie świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i za wynagrodzeniem po cenach za godzinę o 50% wyższych; w gorzelniach i krochmalniach, na żądanie pracodawcy, praca odbywa się zgodnie z ustawą sejmową z dnia 18 grudnia 1919 r. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 2, poz. 7) po cenach o 100% wyższych od dziennego zarobku.

Uwaga. Za dnie świąteczne uważane są jedynie dnie uznane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej za dnie świateczne.

§ 11. W dnie ulewne i wyjątkowej niepogody roboty w polu wykonywane być nie powinny.

STOSUNEK WZAJEMNY.

§ 12. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową. Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców, ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązkow, dążność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obrębie folwarku, w szczególności ostrożne obchodzenie sią z ogniem, jakoteż dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem zywym i martwym.

Pracownik jest odpowiedzialnym za zgubienie lub zniszczenie przedmiotów oddanych jego pieczy.

Delegat nie może być gorzej traktowany od innych pracowników.

WARUNKI WYNAGRODZENIA.

§ 13. Zgodnie z § 15 niniejszego działu robotnicy pobierają płacę w gotówce z dołu zależnie od umowy kwartalnie lub miesięcznie.

Wypłata następuje według cen giełdy warszawskiej, przyczem cena żyta nie może być przyjęta niższa, jak 18 (osiemnaście) zł. za 1 kwintal.

Wypłata pensji winna następować nie później, niż dnia 10 następnego miesiąca.

§ 14. Ordynarja wydaje się zgóry i to w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału lub miesiąca.

W razie niemożności wydania należytej ordynarji z powodu wypadków losowych lub w terminie na 1 lipca, ustalenie terminu ma nastąpić w drodze bezpośredniego porozumienia stron. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone w gatunku, jaki posiada majątek.

§ 15. W sprawie składu ordynarji postanawia się co następuje.

Ordynarjusze otrzymują:

W powiatach: Brześć, Prużana, Kobryń — ordynarji 1 kwintal przenicy, 9 kwintali żyta i 2 kwintale jęczmienia;

w powiatach: Drohiczyn, Kosów, Kamień-Koszyrski, Łuniniec, Pińsk i Stolin — 1 kwintal przenicy, 8 kwintali żyta, 2 kwintale jęczmienia.

Pensja we wszystkich powiatach wynosi rocznie równoważnik 3-ch kwintali żyta.

Uwaga. W majątkach, gdzie nie sieją pszenicy, pracodawca może wydać zamiast 1 kwintala pszenicy 1 kwintal 25 kilogramów żyta, lub 80 kg grochu lub 1 kwintal gryki.

Parobcy samotni w wieku ponad 18 lat, zdolni do wszelkich robót w polu, pracujący w konie i obrządzający je otrzymują: dworski stół w czeladnej kuchni lub ekiwalent w wysokości 60 kl. żyta miesięcznie oraz wynagrodzenie gotówkowe;

w powiatach: Brześć, Kobryń, Prużana — równoważnik w wysokości 90 kg. żyta miesięcznie;

w powiatach: Drohiczyn, Kamień-Koszyrski, Kosów, Łuniniec, Pińsk i Stolin — w wysokości 85 kg. żyta miesięcznie według cen miejscowych.

Pomocnicy pastuchów od lat 17 otrzymują w stosunku rocznym ordynarji 10 kwintali żyta, pensji równoważnik 2 kwintali żyta i prawo do utrzymania jednej krowy lub ekwiwalent 120 litrów niezbieranego mleka, lub 1 kwintal żyta.

Wynagrodzenie powyższe jest obliczone rocznie. Przy godzeniu na okres krótszy wynagrodzenie oblicza się w odpowiednim stosunku.

Rataje pracujący w woły mogą być godzeni na czas krótszy niż fornale, jednakże za czas na który zostali zgodzeni otrzymują wynagrodzenie nie mniejsze niż fornale, przyczem forma wynagrodzenia w naturaljach bądź też w gotówce pozostawia się do obopólnego porozumienia. Czas pracy ich zależny jest od miejscowych warunków gospodarczych, lecz poza tem ratajów obowiązuje pasanie wołów.

§ 16. Pracodawcy są uprawnieni do przemielenia ordynarji na swój rachunek i wówczas z przewidzianej § 15 ordynarji potrącają 1 kwintal żyta.

W wypadku dawania przemiału przez pracodawcę pracownikom przysługuje prawo określenia, jaka ilość ordynarji ma być zmielona na pytel, razówkę i kasze.

Przemielenie ordynarji winno być dokonane najdalej w ciągu pierwszego miesiąca kwartału, za który wydaje się ordynarję. Na rozkurz odlicza sobie młyn maksimum; przy razówce 2%, przy pytlu i kaszy 5%.

Poza tem pobieranie innych dopłat i miarek jest niedozwolone.

ZIEMIA POD ZIEMNIAKI.

§ 17. Ordynarjusz otrzymuje ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę 46 arów 65 centnarów, na ziemiach zaś drenowanych lub niewymagających drenowania 39 a 20 ca.

Wzamian gruntu mogą być wydawane, zależnie od umowy, gotowe ziemniaki czyste, bez ziemi, przyczem oblicza się 1 kwintal ziemniaków za 1 ar, 12 centarów pola na ziemiach lekkich lub wymagających drenowania, na ziemiach zaś ciężkich i niewymagających drenowania 93 centarów pola.

Przy umowie ordynarjusz może zastrzec sobie otrzymywanie 15 kwintali gotowych ziemniaków. W tym wypadku otrzymuje ponadto 30 arów ziemi pod ziemniaki, len, kapustę i ogrodowiznę, albo 25 arów i 25 centarów ziemi drenowanej lub niewymagającej drenowania.

Sadzenie ziemniaków winno odbywać się — jeżeli nie umówiono się inaczej w danym majątku — w połowie między początkiem a końcem sadzenia ziemniaków dworskich. Pole przeznaczone pod ziemniaki powinno być w takiem samem stanowisku, jak pole przeznaczone pod ziemniaki dworskie. Przygotowanie mechaniczne ziemi pod ziemniaki i obróbka ich winny być takie same, jak ziemniaków dworskich. Zastrzega się, że wszystkie ziemniaki pracowników winny być zasadzone obok siebie w jednem miejscu, o ile obie strony nie postanowią inaczej.

O ile pracownik nie posiada sadzonek, może otrzymać takowe od pracodawcy w ilości potrzebnej do zasadzenia należnej roli, wówczas z przewidzianej w umowie ilości roli potrąca się ilość arów odpowiadającą ilości wydanych kartofli.

Nowoprzyjęty ordynarjusz, o ile ugodzony jest na gotowe ziemniaki, może zastrzec przy zawieraniu umowy wydawania mu zaliczkowo po 3 kwintale gotowych ziemniaków miesięcznie. aż do wykopania ziemniaków.

UTRZYMANIE INWENTARZA.

§ 18. Fornale, główni pastusi, karbowi, włodarze i gumienni, mają prawo trzymać dwie krowy z jednym przychówkiem do 2-ch miesięcy.

Jeżeli pracodawca stawia za warunek, by pracownik trzymał tylko jedną krowę, pracownik otrzyma 120 litrów mleka świeżego niezbieranego lub odszkodowanie w wysokości 1 kwintala żyta,

Jeżeli pracodawca stawia za warunek przy umowie, ażeby ordynarjusz nie trzymał krów, to otrzymuje w ciągu 6-ciu miesięcy letnich po 3 litry mleka dziennie, a w ciągu 6-ciu miesięcy zimowych po 2 litry mleka dziennie za pierwszą krowę, a za drugą, jak w ustępie drugim.

Utrzymanie dla bydła ma być latem na odpowiedniem pastwisku, takiem jak i dla bydła dworskiego, z wyjątkiem sztucznych pastewników i łąk kośnych, jednak nie koniecznie wspólnem.

Przy osobnem pastwisku daje pracodawca osobnego pastucha. Podczas miesięcy zimowych, t. j. w okresie stabulacji, otrzymują pracownicy na krowę po 8 kl. 26 dkg. sieczki i plew i 1 kg. 64 dkg. koniczyny lub 2 kg. siana, zamiast siana lub koniczyny można wydawać miesięcznie na każdą krowę 1 kwintal

ziemniaków albo $1^1/_2$ kwintala innych okopowych.

Zamiast wszystkich powyższych norm można wydawać dziennie na sztukę 8 kg. siana błotnego, jednak tego samego gatunku w jakim jest karmione bydło dworskie.

Zamiast dawek siana, albo koniczyny, albo okopowych pracodawca może wyznaczyć pracownikowi po 4 ary 60 centarów ziemi na każdą krowę, łącznie położonej z odpowiednią działką pracownika pod ziemniaki. Słomę dla inwentarza otrzymują pracownicy w miarę potrzeby. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez poprzedniego zezwolenia pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 19. Pracownik ma prawo trzymać dwie dorosłe sztuki trzody chlewnej w granicach istniejącego pomieszczenia w chlewach czeladnich. Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi, królików i t. p. zależy od obopólnej umowy.

OPAŁ.

§ 20. Pracownik rodzinny, otrzymujący oddzielne mieszkanie, otrzyma 13 jednostek opałowych. Jednostka opałowa równa się:

10,2 metrów sześciennych przestrzennych torfu sztychlowego,

6,8 m^3 p. torfu deptanego,

5,1 m^3 p. torfu prasowanego,

$2^1/_2$ kwintalom węgla,

1 kupce gałęzi, wymiaru 1,75 m. szerokości 1,75 m. wysokości i 2 m. długości.

Przy wydawaniu opału w drzewie obowiązuje wydanie 12 metrów sześciennych przestrzennych drzewa szczapowego suchego. Przyczem 1 m^3 drzewa szczapowego równa się: 1,5 m^3 p. karpiny rąbanej lub 1,25 m^3 p. drzewa niesuchego.

Wybór materjału opałowego przysługuje pracodawcy. Zastrzega się jednak, że co najmniej 1/4 opału musi być wydana w szczapach.

Torf winien byc wydawany w normalnie suchym stanie i przeciętnie dobrym gatunku.

MIESZKANIE.

§ 21. Mieszkanie pracownika musi się składać co najmniej z jednej izby z podłogą drewnianą oraz komorą. Przepis ten nie dotyczy budynków przed 1927 r. wzniesionych.

Izby winny być wytynkowane, a co najmniej dokładnie wylepione ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach.

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, pracownik jest zobowiązany wstawić ją w ciągu 2-ch tygodni; wapna niegaszonego do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg na mieszkanie. Podłogi mają być położone i piece doprowadzone do porządku przed 1 listopada 1934 r. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzień oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 m. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów w przeznaczone na to miejsce. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach, jak również przy mieszkaniach nowowybudowanych powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile tylko istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzenia kąpieli.

Pożądanem jest, aby pracodawcy mający w folwarku elektryczność wprowadzali ją do mieszkań pracowników. Koszty prądu płaci pracownik.

Pracownicy są obowiązani trzymać mieszkania w porządku; trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest stanowczo wzbronione.

Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któr mu przy wprowadzeniu ma być zameldowany skład rodziny pracownika.

§ 22. Pracownik otrzymuje pomieszczenie na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła we wspólnej czeladnej oborze lub specjalnie przeznaczonym na to budynku, oraz pomieszczenie dla dwóch sztuk trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników oraz w miarę możności ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

UBEZPIECZENIA.

§ 23. Do czasu wprowadzenia kas chorych pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do folwarku. We wszystkich innych wydatkach na lekarza, dentystę, akuszerkę i aptekę pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się tylko wtedy, jeżeli stale pracują w danym folwarku.

Koszty leczenia (z wyjątkiem wypadków nagłych) obciążają pracodawców tylko w tym wypadku, gdy pracownik leczy się bądź u lekarza wskazanego przez pracodawcę, bądź u lekarza powiatowego, a koszty szpitalne jedynie

wówczas, gdy pracownik został skierowany do szpitala na skutek zarządzenia jednego z wyżej wymienionych lekarzy.

Uwaga 1. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

Uwaga 2. Pracodawcy nie są zobowiązani opłacać zabiegów techniczno-dentystycznych.

§ 24. Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych, na wypadek śmierci pracownika, żona lub dzieci zmarłego mają otrzymać przez pół roku połowę pensji, połowę ordynarji utrzymanie dla jednej krowy, pół ziemi pod kartofle, jak również możność korzystania ze wszystkich innych świadczeń, przewidzianych w niniejszej umowie narówni z innymi pracownikami. Jeżeli rodzina zmarłego pracownika posiada 2 krowy, to druga krowa otrzymuje w lecie paszę na pastwisku, a w zimie sieczkę; o ile posiada jedną krowę a umowa przewiduje dodatek w mleku zamiast drugiej krowy, to dodatek ten zostaje obliczony w stosunku 10 litrów za każdy miesiąc, przepracowany od 1 kwietnia 1934 r. przez zmarłego pracownika. Jeżeli ziemniaki zostały zasadzone przed śmiercią ordynarjusza, rodzina zmarłego ma prawo do całego zbioru. Na koszty pogrzebu otrzymuje nadto tytułem zapomogi 20 zł. i trumnę zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny-równoważnik w gotówce.

Uwaga. Mieszkający razem członkowie rodziny zmarłego pracownika, korzystający z powyższej zapomogi, obowiązani są wykonywać pracę dostarczoną przez pracodawcę, o ile nie są związani umową o pracę poza folwarkiem pracodawcy, zawartą przed śmiercią pracownika, w przeciwnym razie tracą prawo do zapomogi. Wynagrodzenie członków rodziny zmarłego pracownika za pracę nie może być niższe od cen obowiązujących w folwarku dla danej kategorji robotników.

§ 25, Na wypadek śmierci żony pracownika otrzyma on tytułem zapomogi 15 zł. na wypadek śmierci dziecka — 10 zł. We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma także trumnę zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

§ 26, Na wypadek kalectwa lub śmierci robotnika, spowodowanej nieszczęśliwym wypadkiem przy pracy, pracownik ewentualnie jego rodzina korzysta ze świadczeń, przewidzianych ustawą z dnia 30 stycznia 1925 r. (:Dz. Ust. R. P. Nr. 16, poz. 148:).

§ 27. W celu uniknięcia nieszczęśliwych wypadków mają być wprowódzane ochraniacze przy wszystkich tych maszynach, do których zastosować się dadzą,

§ 28. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wręczać konotatek tym rocznie ugodzonym pracownikom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub jego gospodarki 25 lat.

Tytułem do zwolnienia tej kategorji pracowników nie może być niezdolność do pracy z tytułu starości, lecz przewinienia służbowe.

Pracownicy, objęci niniejszym paragrafem, obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy pomimo przepracowanych 25 lat.

W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy z powodu starości robotnik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone, nie niżej jednak jak do połowy.

Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenia ciąży na pracowniku.

§ 29. Rezerwistom, powołanym na ćwiczenia lub w razie mobilizacji wydaje się świadczenia, zgodne z obowiązującemi w tej mierze ustawami i nie uważa się tego za przerwę w pracy (:dla § 28 niniejszej umowy:),

URLOPY.

§ 30. Pracownik otrzymuje w ciągu roku 10 dni urlopu w dni nieświąteczne, bez potrącania świadczeń. Pracownik może zażądać w czasie zimy urlopu nieprzerwanego do trzech dni, przytem jednocześnie nie więcej niż jeden z folwarku.

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, z wyjątkiem wyjazdów spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu.

W czasie pilnych robót, jak: siewy, żniwa, sianokosy i kopanie, urlopy mogą być wydawane w wypadkach wyjątkowo pilnych. Wyjazdy na skutek wezwań urzedów państwowych nie są wliczane do urlopów. O ile pracodawca zgadza się na łączne dwa lub trzy dni urlopu, które obejmują jedno święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Poza tem odchodzącemu robotnikowi należy się 6 dni wolnych na wyszukanie pracy.

STRAWNE.

§ 31. Pracownikowi, wysłanemu w drogę, należy się tytułem strawnego za całą dobę 1.50 złotych.

W drodze godziny pracy nie obowiązują.

FURMANKI.

§ 32. Pracownicy otrzymują:

1) zbiorową furmanke do jednego z najbliższych młynów;

2) do zwózki w dnie powszednie swoich

produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku;

3) po duchownego, z chrztem, ślubem i pogrzebem.

Fornalowi, jadącemi wysyłaną w interesie pracowników furmanka, w dni powszednie czy też świąteczne, nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak też za kolejne wyjazdy w dni świąteczne po doktora, do kościoła i t. p.

Za wyjazdy, noszące wyraźnie charakter wyjazdów prywatnych pracodawcy, poza godzinami służbowemi, robotnik otrzyma 1 zł., a w dni świąteczne 2 zł.

Pracownicy otrzymują furmankę po lekarza i akuszerkę oraz wspólną:

1) jedną na kwartał do najbliższego miejsca, w którem odbywa się jarmark;

2) jedną na kwartał w dzień świąteczny wybrany przez pracowników do najbliższego miasta względnie stacji kolejowej.

Uwaga. W razie nieuzadnionej odmowy dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym, pracownikom przysługuje zwrot faktycznych kosztów za wynajętą furmanke; za uzasadnioną odmowę uważa się wyjątkową niemożność gospodarczą dania furmanki w dniu przez pracowników wybranym.

UMOWA NR. 2 DLA RZEMIEŚLNIKÓW FOLWARCZNYCH.

§ 1. Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, z drugiej zaś strony: kowali, stelmachów, stolarzy, ślusarzy, mechaników, szoferów folwarcznych, ogrodników, chmielarzy, rybaków i t p. stałych wykwalifikowanych robotników, zatrudnionych w gospodarstwach rolnych.

§ 2. Obowiązują następujące paragrafy umowy Nr. 1, ustalające warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy: 3, 4, 5, 7, 10, 12, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 39, 31, 32.

Paragrafy 7 i 10 umowy Nr. 1. ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszy i uwaga 2 niniejszego paragrafu nie dotyczy się ogrodników, chmielarzy, rybaków i t.p., charakter zajęcia których powoduje konieczność wykonywania pewnych czynności poza ustalonym czasem pracy dziennej.

Uwaga 1. W mieszkaniach dwuizbowych normy opału podnoszą się o 30 proc.

Uwaga 2. § 7 umowy Nr. 1 ustalające warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów obowiązuje z tą różnicą, że rzemieślnik za godziny nadliczbowe otrzymuje wynagrodzenie o 50 proc. większe.

Uwaga 3. § 17 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązeje z tem, że pracodawca ponosi koszty przemiału, lub wzamian dodaje 10 proc. ordynarji w życie.

§ 3. Paragraf 2 umowy Nr. 1, ustalającej warunki pracy i płacy dla ordynarjuszów, obowiązuje z wyjątkiem terminu rozpoczęcia roku służbowego, który to termin uzależnia się od istniejących zwyczajów stosownie do danego fachu.

§ 4. Pracodawcy nie są uprawnieni do samowolnej zmiany pewnych świadczeń w naturze na inne, jeżeli jednak warunki gospodarcze wymagają tej zmiany, może ona być dokonana przez bezpośrednie porozumienie stron, przy pośrednictwie Inspektora Pracy, wreszcie w drodze rozjemczej.

§ 5. Wynagrodzenie rzemieślników wykwalifikowanych w gotówce i naturaljach wynosi o 50 proc. więcej od wynagrodzenia fornala; wynagrodzenie zaś rzemieślników niewykwalifikowanych nie może być niższe od wynagrodzenja fornala.

Działo się w Brześciu n.B., dnia 18 grudnia 1934 r.

Przewodniczący Komisji Polubownej
Okręgowy Inspektor Pracy VI Okręgu:
(—) *Świeżawski.*

Przedstawiciele
Kresowego Związku Ziemian:

(—) *Aleksander Bogorski*
(—) *Jerzy Sękowski*
(—) *Krzysztof Breza*

Przedstawiciele Związku Zawodowego
Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej:
(—) *M. Nowicki,* (—) *Zygmunt Kolbe,*
(—) *A. Ochocki.*

4

Protokuł posiedzenia w dn. 19 grudnia 1934 r. Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w Brześciu n.B. dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa poleskiego na rok służbowy 1934/35.

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza dla ustalenia warunków pracy i płacy straży leśnej na obszarze województwa polezkiego na rok służbowy 1934/35, powołana rozporzeniem Ministra Opieki Społecznej z dnia 5 grudnia 1934 r. (:Monitor Polski Nr. 285/34, poz. 394:), na posiedzeniu w Inspektoracie Pracy 36 Obwodu w Brześciu nad Bugiem w dniu 19 grudnia 1934 r. wobec zawarcia umowy zbiorowej w drodze polubownej postanowiła: orzeczenia nie wydać.

Na tem protokół zakończono i podpisano.

Przedstawiciele:

Ministerstwa Opieki Społecznej
(—) *Świeżawski*
Okręgowy Inspektor Pracy VI Okręgu
Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych:
(—) *M. Banaszkiewicz* — Radca
Min. Rolnictwa i Reform Rolnych:
Ministerstwa Sprawiedliwości:
(—) *St. Meyer* — Sędzia Sądu Okręgowego.

5

Umowa zbiorowa ustalająca warunki pracy i płacy dla straży leśnej w województwie poleskiem na rok służbowy 1934/35/36.

I. ZASADY OGÓLNE.

Art. 1.

Umowa niniejsza dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców leśnych (:za wyjątkiem lasów państwowych:), posiadających obszaru leśnego nie mniej niż 150 ha, z drugiej zaś strony, stałych, wykwalifikowanych, fizycznych pracowników leśnych, zatrudnionych jako straż leśna (:gajowych, borowych, szlakowych i t. p.:) tudzież ich pomocników.

Uwaga I. Pod stałym pracownikiem leśnym wykwalifikowanym należy rozumieć pracownika, który, czy to na skutek ukończenia odpowiedniej szkoły, czy też wskutek wystarczającej praktyki leśnej, nabył wiadomości niezbędnych dla umiejętnego pielęgnowania, chronienia i hodowli lasu i który cały czas poświęca czynnościom związanym z eksploatacją, hodowlą i dozorem lasów.

Uwaga II. Pomocnicy gajowych mogą być ugodzeni na podstawie umowy indywidualnej, z tem, że wynagrodzenie ich nie może być niższe, niż 75% świadczeń wymienionych w artykułach 9, 11, 12 i 14. Pomocnikiem jest pracownik, nie mający wystarczającej praktyki, używany głównie do dozoru i mniej odpowiedzialnych funkcyj.

Uwaga III. Pracownicy ugodzeni rocznie, lecz pracujący dorywczo, to jest zatrudnieni łącznie w ciągu roku nie dłużej niż sześć miesięcy w różnych okresach czasu i posiadający inne źródła dochodu, otrzymują uposażenie na podstawie zawartych indywidualnych umów pod warunkiem, że równowartość ich uposażenia stanowić będzie nie mniej, niż 50% wynagrodzenia, otrzymanego przez pracowników, wymienionych w uwadze I niniejszego artykułu.

Uwaga IV. Warunki wynagrodzenia stałych pracowników, zatrudnionych na roli przy gospodarstwach leśnych, nie mogą być mniejsze od wynagrodzenia, ustalonego dla odpowiedniej kategorji robotników rolnych według umowy zbiorowej względnie orzeczenia Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.

Uwaga V. Inwalidzi, pobierający rentę, lub odszkodowanie, podlegają osobnej umowie.

Art. 2.

Umowa niniejsza obowiązuje od dnia 1 października 1934 roku do dnia 31 marca 1936 roku.

Art. 3.

Rok służbowy pracowników, objętych niniejszą umową, zaczyna się 1 kwietnia, a kończy się 31 marca roku następnego, przyczem obie strony obowiązuje conajmniej trzymiesięczny termin wypowiedzenia indywidualnych umów pracy.

Niewypowiedzenie we właściwym terminie (:najpóźniej do dnia 31 grudnia włącznie:) umowy pracy, przedłuża ją nadal.

Uchylenie się od przyjęcia wypowiedzenia umowy, tejże nie przedłuża.

Art. 4.

Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę pomiędzy pracodawcami a pracownikami oraz rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku regulują Komisje Rozjemcze, bądź sądy państwowe — według kompetencji.

Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno: a) pracodawcom wstrzymywać świadczeń, b) pracownikom przerywać pracy.

Uwaga: W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia pracodawca może wstrzymać przed wyrokiem lub orzeczeniem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez pracownika, pracodawca winien wydać zaległe świadczenia z dodatkiem miesięcznym 1 proc. do 2 proc. od wstrzymanej należności.

Art. 5.

Umowa niniejsza stanowi dla województwa poleskiego w myśl ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. (:Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 706:) podstawę przy zawieraniu umów indywidualnych. Indywidualne umowy pracy, zawierające warunki dla pracowników mniej korzystne, niż warunki umowy niniejszej są nieważne i ulegną zastąpieniu przez warunki niniejsze.

Art. 6.

Pracownik otrzymuje od pracodawcy książeczkę obrachunkową, zawierającą kontrolę wydawanych świadczeń i spis powierzonego mu inwentarza. Książeczka ta winna być podpisana przez pracodawcę lub jego zastępcę oraz pracownika. Poza tem pracodawca wydaje bezpłatnie pracownikom straży leśnej jeden egzemplarz niniejszej umowy na ręce wybranego przez nich przedstawiciela.

Uwaga: Książeczki obrachunkowe, złożone u pracodawcy, nie powinny być dłużej przetrzymywane niż 10 dni.

II. STOSUNEK WZAJEMNY.

Art. 7.

Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracownika i ścisłe przestrzeganie warunków umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac, przewidzianych umową.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawcow i ich zastępców, ścisłe przestrze-

ganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, a w pierwszym rzędzie wykrywanie kradzieży i meldowanie o nich swej zwierzchności, dąsność do jaknajwiększej wydajności pracy i stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonania obowiązków służbowych oraz przestrzeganie wszystkich przepisów porządkowych w obchodzie leśnym ich pieczy powierzonym.

Pracownik jest odpowiedzialny za zagubienie lub zniszczenie przedmiotów oddanych jego pieczy.

Art. 8.

Pracownicy objęci niniejszą umową nie mogą być używani przez pracodawców i ich zastępców, czy też przełożonych, do posług osobistych bądź do pracy, nie mającej związku z ich obowiązkami zawodowemi, z wyjątkiem specjalnych okoliczności.

Pracownicy straży leśnej otrzymują w dniu polowania dodatkowe wynagrodzenie z tytułu wykonywanych przy tem czynności.

III. WARUNKI WYNAGRODZENIA.

Art. 9.

Pracownik straży leśnej otrzymuje wynagrodzenie gotówkowe oraz w naturze, które może być wydawane bądź w postaci roli i łąki, bądź w ziarnie, a to zależnie od indywidualnej umowy. Deputat gruntowy w województwie poleskiem wynosi 4 hektary ziemi ornej klasy IV oraz, w razie niewydawania przez pracodawcę utrzymania dla krów na dworskiej oborze, — 1/2 hektara łąki gruntowej lub 1 hektar łąki leśnej i pastwisko.

Jeżeli pracawnik umówił się, że deputat otrzymywać będzie w ziarnie, to otrzyma on 14 kwintali zboża i ponadto 60 kwintali ziemniaków gotowych lub wzamian tychże 50 arów ziemi pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę na polach drenowanych lub niewymagających drenowania, albo 60 arów na polach wymagających drenowania.

W powiatach: brzeskim, prużańskim i kobryńskim, w skład 14 kwintali wydawanego zboża wchodzi 2 kwintale pszenicy, a w innych powiatach — 1 kwintal pszenicy, pozostałą ilość zboża wydaje się w życie. W majątkach, które nie sieją przenicy, wydaje się za jeden kwintal pszenicy — 1.30 kwintala żyta.

Minimalne wynagrodzenie gotówkowe pracownika straży leśnej wynosi w stosunku rocznym 120 zł. (sto dwadzieścia złotych).

Jeżeli pracownik otrzymuje część wynagrodzenia w zbożu i ziemniakach, cześć zaś w gruncie, rozrachchunek winien nastąpić na zasadzie obliczeń stosunkowych.

Pracodawca daje pracownikowi bezpłatny przemiał w młynie przez siebie wskazanym lub w zamian przemiału może wydać 1.50 kwintala żyta, lub równoważnik w gotówce.

Art. 10.

Niezależnie od wynagrodzenia, przewidzianego w artykułach porzednich niniejszej umowy, pracownik straży leśnej otrzyma:

a) na pięć lat — w miesiącu październiku płaszcz lub kożuch krótki,
b) na dwa lata — w miesiącu październiku mundur zimowy i takież spodnie, i
c) na jeden rok — w miesiącu kwietniu mundur letni, spodnie oraz buty i czapkę lub kapelusz.

Uwaga I. Wymienione przedmioty umundurowania po czasie, na który zostały wydane, przechodzą na własność pracownika. Przedmioty, które w myśl powyższego nie przeszły na własność pracownika, w razie opuszczenia lub utraty posady podlegają zwrotowi.

Uwaga II. Pracodawcy przysługuje prawo wydawania pracownikowi zamiast umundurowania: 3 kwintale żyta lub 0.75 hektara roli, lub 1 hektar łąki.

Uwaga III. Pomocnicy gajowych otrzymują kożuch i czapkę na warunkach ustalonych. Wydawanie innego umundurowania nie obowiązuje.

Pracownicy, wymienieni w uwadze III. art. 1, umundurowania nie otrzymują.

Art. 11.

Pracownik straży leśnej otrzyma w stosunku rocznym dzewa opałowego w szczapach lub okrąglakach 24 metry przestrzenne miękkiego, lub 18 metrów przestrzennych twardego w miejscu zamieszkania, o ile pracownik nie posiada konia.

Opał wydaje się conajmniej na miesiąc zgóry.

Art. 12.

Pracownik straży leśnej ma na dworskiej oborze trzymac dwie krowy z przychówkiem do 6 tygodni, oraz w dowolnej ilości trzodę wchlewach w granicach istniejącego przy mieszkaniu służbowem pomieszczenia.
O ile pracownik ma możność trzymania krów w odpowiednich zabudowaniach przy gajówce, przysługuje mu prawo trzymania trzech krów własnych z przychówkami do 6 tygodni.

Art. 13.

Pracownikowi, wzywanemu do sądu w charakterze świadka w sprawach pracodawcy lub delegowanemu w inter. sach tegoż pracodawcy, wypłacone będzie strawne: za całą dobę 3 złote, za pół dnia 1.50 złotych.

Pracownicy, wymienieni w uwagach II. i III. art. 1, otrzymują za całą dobę 2 zł., a za pół dnia 1 zł.

IV. MIESZKANIE.

Art. 14.

Mieszkanie pracownika straży leśnej składać się musi conajmniej z jednej izby z podłogą drewnianą i kuchni oraz komory.

Izby winny być wytynkowane, ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach,

W oknach mają być całe szyby; w razie stłuczenia szyby, obowiązany jest pracownik wstawić nową w ciągu najdalej dwóch tygodni.

Wapna do bielenia dostarcza pracodawca dwa razy do roku w ogólnej ilości 15 kg. na mieszkanie.

Podłogi mają być położone, a piece doprowadzone do należytego porządku przed 1 listopada.

Mieszkania mają być ze szczelnym dachem; tam gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich.

W majątkach, gdzie zacieka woda do piwnicy i mieszkań pracowników, winny być poczynione zabezpieczenia w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy i pracownicy winni dbać, aby otoczenie mieszkań było higjeniczne. Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzień, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia.

Zbiorniki na nawóz nie mogą znajdować się w bliższej odległości aniżeli 20 metrów od mieszkań służbowych. W pobliżu mieszkań znajdować się mają zasłonięte ustępy.

Pracodawcy winni dążyć do zakładania przy gajówkach ogrodów owocowych, w szczególności przez dostarcze ie drzewek i t. p.

Art. 15.

Pracownicy obowiązani są utrzymywać mieszkania w należytym porządku, trzymanie inwentarza w mieszkaniu, chociażby najkrótszy czas, jest stanowczo wzbronione.

Bez zgody pracodawcy nie wolno przyjmować sublokatorów.

Przy wprowadzeniu się pracownik melduje pracodawcy skład swej rodziny

Art. 16.

Drobny remont mieszkania (gajówki) i budynków gospodarczych nie wymagający sił fachowych, uskutecznia pracownik straży leśnej materjałami. dostarczonemi przez pracodawcę.

Art, 17.

Pracownicy straży leśnej, prowadzący gospodarstwo na przydzielonych im deputatach, gruntowym i łąkowym, muszą posiadać odpowiednich rozmiarów budynki gospodarcze na pomieszczenie zbiorów, dobytku i narzędzi.

Art. 18.

W nowobudujących się mieszkaniach dla straży leśnej winni być obowiązkowo uwzględnione conajmniej dwie izby mieszkalne, kuchnia, komora i sień.

Art. 19.

Pracownicy, z wyjątkiem wymienionych w uwadze III. art. 1, zajmujący mieszkania własne, otrzymują odszkodowanie za nieotrzymanie mieszkania od pracodawcy, w wysokości odpowiadającej warunkom miejscowym. Odszkodowanie to nie należy się w wypadku, jeżeli pracownik odmawia korzystania z dostarczonego mu przez pracodawcę mieszkania,

V. URLOPY.

Art. 20.

Pracownik straży leśnej otrzymuje w ciągu roku 12 dni urlopu w dni nieświąteczne. bez potrącenia świadczeń

Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą, względnie przełożonym, z wyjątkiem wyjazdów, spowodowanych pisemnem wezwaniem związków zawodowych, w tych bowiem wypadkach pracodawca winien jest zgodzić się na zaproponowany dzień urlopu, nie więcej jednak, jak dla 2 pracowników z nadleśnictwa.

Pracownik na czas uzyskanego w myśl powyższego urlopu winien na żądanie pracodawcy lub przełożonego dać pewnego zastępcę. którego opłaca pracodawca w wysokości 2—4 zł. dziennie według cen miejscowych.

VI. UBEZPIECZENIE I NAUKA DZIECI.

Art. 21.

Do czasu wprowadzenia kaschorych, pracodawca opłaca w całości koszty szpitalne oraz koszty związane z przyjazdem lekarza do chorego. We wszystkich innych wypadkach na lekarza, dentystę, akuszerkę, aptekę, pracownik uczestniczy w stosunku 10%. Wszystko powyższe stosuje się do pracownika, jego żony oraz dzieci poniżej lat 15-tu. Do pozostałych członków rodziny pracownika stosuje się to tylko wtedy, o ile stale pracują w majątku pracodawcy.

Uwaga I. W razie sporu rozstrzyga Komisja Rozjemcza na podstawie dowodów i rachunków, przedstawionych przez pracodawcę.

Jeżeli pracodawca dowodów pisemnych nie dostarczy, pracownik nie będzie zobowiązany do zapłacenia 10% kosztów.

Uwaga II. Pracodawcy nie są obowiązani opłacać zabiegów technicznych dentystycznych.

Art. 22.

Pracodawcy nie wolno przy końcu roku służbowego zwolnić pracownika straży leśnej li tylko z tytułu jego starości, może go jednak skutkiem starczej niezdolności do pracy przenieść do czasu ustawowego rozwiązania tej sprawy na emeryturę, która winna zapewnić emerytowanemu mieszkanie i połowę świadczeń gajowego, wyłączając świadczenia wymienione w art. 10.

Przepis ten dotyczy tylko tych pracowników, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa leśnego conajmniej 25 lat.

Art. 23.

Na wypadek śmierci pracownika, pozostała po nim rodzina otrzymuje na koszty pogrzebu 30 zł. i trumnę, zrobioną na miejscu, lub w razie odmowy przyjęcia trumny — równoważnik w gotówce, oraz pozostawia się, względnie wydaje się zaległe umundurowanie, przewidziane w art. 10 punkt. c.

Art. 24.

Na wypadek śmierci żony precownika otrzyma on na koszty pogrzebu 25 zł., na wypadek śmierci dziecka 15 zł.

We wszystkich wypadkach powyższych otrzyma również trumnę, zrobioną na miejscu lub w razie odmowy przyjęcia trumny równoważnik w gotówce.

Art. 25.

Do czasu wprowadzenia ubezpieczeń pogrzebowych na wypadek śmierci pracownika straży leżnej, żona lub dzieci zmarłego otrzymują przez pół roku połowę wszystkich świadczeń w naturze i gotówce, przewidzianych dla pracownika w niniejszej umowie. W wypadku wydania przez pracodawcę powyższych świadczeń jednorazowo, rodzina zmarłego pracownika winna opuścić zajmowane mieszkanie w ciągu jednego miesiąca od dnia wezwania do opuszczenia.

Art. 26.

Pracodawcy opłacają poczatkową naukę w powszechnych szkołach publicznych dzieci pracowników straży leśnej tam, gdzie wymaga to osobnych opłat lub dopłat

VII. REGULOWANIE ZBIORÓW I ZASIEWÓW POMIĘDZY RODZINĄ ZMARŁEGO PRACOWNIKA A JEGO ZASTĘPCĄ.

Art. 27.

Nowy pracownik straży leśnej, obejmujący posadę po zmarłym, bądź ustępującym w ciągu roku, winien ułożyć się polubownie z rodziną zmarłego co do wszelkich sprzętów i zasiewów. Jeżeli do zgody nie dojdą, pracodawca reguluje tą sprawę w sposób, podany w poniższych ustępach.

Nowy pracownik obowiązany jest zwrócić ustępującemu lub rodzinie zmarłego pracownika, jeżeli nie zebrali jeszcze plonów, koszty zasiewu i uprawy oraz w stosunku do każdego przepracowanego miesiąca jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzianych przy wynagrodzeniu w naturze.

Jeżeli zmarły lub ustępujący pracownik zebrał plony, winien z zebranych plonów wydać nowemu pracownikowi jedną dwunastą część zboża, kartofli i siana, przewidzienych przy wynagrodzeniu w naturze, za każdy nieprzepracowany miesiąc do końca roku służbowego.

Pracownik, ustepujący z końcem roku, służbowego, otrzymuje od nowego pracownika wartość wsiewu i uprawy.

We wszystkich powyższych wypadkach odszkodowania, zamiast w naturze, mogą być regulowane w całości lub częściowo gotówką według cen miejscowych.

— v —

Działo się w Brześciu n.Bugiem, dnia 19 grudnia 1934 roku.

Przewodniczący Komisji Polubownej, Okręgowy Inspektor Pracy VI Okręgu: (—) *Świeżawski,* Przedstawiciele Kresowego Związku Ziemian: (—) *Aleksander Bogórski,* (—) *Krzysztof Breza,* (—) *Jerzy Sękowski,* Przedstawiciele Związku Zawodowego Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej: *(—) M. Nowicki, (—) Zygmunt Kolbe, (—) A. Ochocki.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Regulacja hipotek.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymienione nieruchomości wywołane zostały do pierwiastkowej reguiacji hipoteki.

Na dzień 6 maja 1935 roku.

1/10644. Nieruchomość wiecz. — czynsz. w mieście Pińsku, przy ulicy Północnej pod Nr. 53, o powierzchni 487 mtr. kw., należąca do Lubowi z Wołochowiczów Grynicz i Bejły Ajzelmanowej, w równych częściach, niepodzielnie.

2/10646. Nieruchomość w mieście Łunińcu, przy ulicy Szerokopiaskowej pod Nr. 23. o powierzchni około 1645,17 metr. kw, nabyta przez Władysława Czaje od Maryny Żuk.

3/10652. Nieruchomość wiecz. — czynsz. w mieście Pińsku, przy ul Rycerskiej, pod Nr. 3, o powierzchni 477,96 metr. kw. należąca do Nachmana Kacmana w 2|5 niepodzielnych częściach i do Pinchusa Bankowskiego w 3|5 niepodzielnych częściach.

4|10654. Nieruchomość w mieście Łunińcu. przy ul. Niepodległości pod Nr. 61, o powierzchni 700,51 metr. kw., nabyta przez Mowszę-Icka Łuckiego od Nestora Gromko na mocy układu polubownego.

5 10655. Działka ziemi nadziałowej ornej w urocz. „Berezyna" przy wsi Horowata, w gm. Brodnica, pow. Pińskim, o powierzchni około 2 ha 1850 mtr. kw., nabyta przez Teodora Sachańczuka od Szymona Tiepuna.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swoje prawa pod skutkami prekluzji.

Pińsk, dnia 17 stycznia 1935 roku.

Pisarz Hipoteczny
przy Sądzie Okręg. w Pińsku
L. Bukowski.

OBWIESZCZENIE.

Wydział Hipoteczny w Brześciu nad Bugiem Sądu Okręgowego w Pińsku obwieszcza, że niżej wymieniona nieruchomość wywołana została do pierwiastkowej regulacji hipoteki:

Na dzień 1 lutego 1936 roku.

Nr. hip. 7656 Nieruchomość w Brześciu nad Bugiem przy zbiegu ulic 3-go Maja i Steckiewicza pod Nr. Nr. 16|38 powierzchni 547 mtr. kw., pozostała w spadku po zmarłym Mowszy-Aronie Sztejnie, do którego to spadku zgłaszają swe prawa Rajca Flichtenrajch i Fruma Trus.

W oznaczonym terminie osoby interesowane winny zgłosić swe prawa do nieruchomości w Kancelarji Wydziału Hipotecznego w Brześciu nad Bugiem ul. Białostocka 35 pod skutkami prekluzji, przewidz. w art. 153 Ust. Hip. z roku 1919.

Brześć n.B. dnia 17 stycznia 1935 roku.

Pisarz Hipoteczny
— **L. Dmowski.**

Zaginione (zniszczone, skradzione) dokumenty i przedmioty.

(po raz 1 szy)

Dowód osobisty wydany dniy 20.III 1930 r. przez Magistrat m, Brześcia n.B. na nazwisko Eudokji Lewoniuk, zam w Brześciu n.B. przy ul. Szpanowickiej 69. (642).

Dowód osobisty Nr. 2946 z dn. 31.VIII 1935 r, wydany przez starostwo brzeskie na nazwisko Kulczak Antoniny, zam. w Brześciu n.B. przy ul. Zielnej 27 m. 2. (654).

Dowód osobisty Nr. 655|10 z dn. 23.V 1929 r. wydany przez zarząd gminy Podolesie, zaświadczenie wojskowe i karta mobilizacyjna wydane przez P.K.U Brześć n.B., wszystko na nazwisko Michaluka Piotra, zam. we wsi Bosiacz, gm. podoleskiej. (688).

Dowód osobisty Nr. 208 z dn. 29.II.1928 r. i karta rzemieślnicza L. II-P. 3 Nr. Rej. 920 z dn. 10 X.1928 r. wydane przez starostwo stolińskie, oraz książeczka wojskowa wydana przez P. K. U. Łuniniec Nr. gł. ks. ewid. 350 roczn. 1898, wszystko na nazwisko Łybko Trofima, s. Grzegorza, zam. w Dawidgródku. (740).

Dowód osobisty wydany przez zarząd gminy lenińskiej w dn. 23.VI.1932 r. za Nr. 66 ser. 718113 na nazwisko Chocianowicza Borysa. (756).

Dowód osobisty Nr. 2293 z dn. 1.VI.1923 r. wydany przez starostwo pińskie, los Nr. 113 110 oraz książeczka wojskowa L. gł. ks. ewid. 756, wydana przez P, K. U. w Pińsku, wszystko na nazwisko Gobermana Izraela, zam. w Pińsku przy ul. Piłsudskiegz Nr. 46. (775).

Dowód osobisty Nr. 1281 z dn. 12.VI.1930 r. wydana przez zarząd miejski m. Brześcia n.B. na nazwisko Bukszpanowej Leji, zam. w Brześciu n.B. ul. Listowskiego 4. (776).

Legitymacja urzędnicza wydana przez inspektorat szkolny w Łunińcu za Nr. 34/30 na nazwisko Dworakowskiej Zofji, nauczycielki szkoły powszechnej w Łobczy, gm. łuninieckiej (746).

Legitymacja urzędnicza wydana przez inspektorat szkolny w Brześciu n.B. za Nr. 78|31 z dn. 12.XII 1931 r. na nazwisko Czernekowej Stanisławy nauczycielki szkoły powszechnej w Brześciu n.B. (749).

Legitymacja wydana przez kuratorjum okręgu szkolnego poleskiego Nr. 540|28 z dn. 12 XII.1928 r. na nazwisko Brańskiej Chaji zam. w Brześciu n.B., Rynek Nr. 1 (700).

Paszport zagraniczny Nr. 182|1931 wydany przez starostwo brzeskie na naswisko Rakow Stysi, zam. w Brzesciu n.B. przy ul. Dąbrowskiego 46. (651).

Karta tymczasowego pobytu wydana przez starostwo pińskie w dn. 3.II.1933 r. na nazwisko Popłaskiego Józefa. zam. w Pińsku przy ul. Teodorowskiej Nr. 10. (757).

Dowód osobisty Nr. 11330 z dnia 12.II 1930 r. wydany przez zarząd miejski miasta Różana, powiatu kosowskiego na nazwisko Ruchamesa Abrama-Icka, zam. w Różanie - Grodzieńskiej, przy ul. Bliśnieńskiej Nr. 39. (793).

Książeczka wkładowa Nr. 1354 wydana dn. 30.XII.1929 r. przez komunalną kasę oszczędności w Drohiczynie na nazwisko Pietrowej Natalji, zam. w maj. Zamalinje pow. drohickiego. (633).

Karta rzemieślnicza wydana na nazwisko Judowicza Borucha, zam. w Stolinie. (728).

Karta rzemieślnicza wydana przez starostwo brzeskie za Nr. III. 1661 na nazwisko Epelbauma Froima, zam. w Domaczewie pow. brzeskiego. (729).

Karta rzemieślnicza na prowadzenie zawodu białoskórniczego wydana przez starostwo brzeskie na nazwisko Wojskowsskiego Hersza zam. w Brześciu n.B. przy ul. Jana Sobieskiego 128 b. (735).

Pieczęć urzędowa z godłem Państwa Polskiego z napisem w otoku „Wójt gminy kruhowickiej pow. łuninieckiego". (699).

Karta rzemieślnicza na stolarstwo wydana przez starostwo łuninieckie dn. 9.VIII.1934 roku za Nr. III-646. na nazwisko Kułagina Izaaka, zam. w Łunińcu. (B).

Książeczka wojskowa wydana przez P K. U. Łuniniec dn. 19.III.1923 r. za Nr. 261|II 165 Ł. na nazwisko Biertosza Marcina, urodz. w 1886 r., s. Teodora i Tekli, zam. we wsi Deniskowicze II, gm. kruhowickiej. (420).

Książka wojskowa wydana przez P. K. U. Kowel Nr. gł. ks. ewid. 34 na nazwisko Dmitruka Nikity roczn. 1903, s. Martyna i Agafji, zam. we wsi Wola, pow. koszyrskiego. (632 a).

Zaświadczenie wojskowe koloru zielonego wydane przez P. K. U. Pińsk na nazwisko Zajelenczyca Andrzeja, zam. w Janowie k/Pińska przy ul. Jagiellońskiej Nr. 16 (662).

Zaświadczenie wojskowe koloru niebieskiego (kat. „C") Nr. 1190 z dn. 18.VII 1932 r. wydane przez P. K. U. Kowel na nazwisko Bazylczuka Bazylego roczn. 1911, s. Piotra i Eufrozyny, zam. we wsi Zastawie, gm. Kamień - Koszyrski. (674).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuniniec na nazwisko Kononowicza Izydora rocz. 1899, zam. we wsi Sienkiewicze, gm. łachewskiej. (693).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Łuków na nazwisko Zalewskiego Seweryna urodzonego w r. 1891, s. Jana i Marceli, zam. w Brześciu n.B. przy ul. 8 go Lutego Nr 82. (719).

Książeczka wojskowa wystawiona przez P.K.U. Brześć n.B. na nazwisko Sołopa Antoniego s. Stefana i Justyny mieszkańca wsi Wielki Las, gm. horodeczniańskiej. (721).

Książeczka wojskowa wystawiona przez P. K. U. Łuniniec na nazwisko Kindruka Ignacego urodz. w 1894 r., s Andrzeja i Eudokji, zam. we wsi Drebsk, gm. łachewskiej. (724).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n.B. L. gł. ks. ewid. 995 B. na nazwisko Ebsztejna Wolfa s. Gecela, zam. w Wysokiem - Litewskiem (727).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n.B. za Nr. 179 B. na nazwisko Michno Tomasza rocz. 1888 zam. w Brześciu n.B. przy ul. Listowskiego Nr. 35. (734).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. w Włodzimierzu za Nr. ewid. ks. gł. 89 z dn. 2.III.1923 r. na nazwisko Szczerbika Franciszka rocz. 1894 s Józefa i Antoniny zam. w kolonji Pianowiec, gm. Kamienica-Zyrowiecka. (745).

Książeczka wojskowa wystawiona przez P. K U. Łuniniec na nazwisko Połchowskiego Jewfima, roczn. 1902 zam. we wsi Ruchcza II, gm. płotnickiej. (750).

Zaświadczenie wojskowe koloru czerwonego wydane na nazwisko Kochno Mikołaja roczn. 1909, zam. w Czerniejewiczach, gm, Żabczyckiej, pow. pińskiego. (754).

Wojskowa karta zwolnienia wydana przez 84 pułk piechoty na nazwisko Mancewicza Adolfa urodz. w r. 1896, obecnie zam. Szereszewie przy ul. Zygmuntowskiej 12 (764).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Brześć n.B. za Nr. ewid ks. gł 2225 B na nazwisko Rabczuka Jana roczn. 1904, zam. w Brześciu n.B. przy ul. Szeptyckiego 64. (780).

Książka wojskowa Nr. k. 563/B., listy poborowej 818, wydanej przez P.K.U. Brześć n.B. na nazwisko Goszczaruka Michała roczn. 1901 zam. w Sielakach, gm. kosickiej. (782).

Książeczka wojskowa wydana przez P.K.U. Baranowicze Nr. gł. ks. ewid. 515/Stołpce na nazwisko Sidorowicza Adolfa urodz. dnia 12 III 1897 r., syna Adolfa i Marji, zam. w Kosowie Poleskim. przy ul. Wesołej Nr. 19. (797).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 895750 wydany przez R. I. K. w Brześciu n.B. na nazwisko posiadacza Romaniuk Matrony ze wsi Brzozówki, gm. wierzchowickiej. (622).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 869426 własność Juszkiewicza Michała. zam. w Łahiszynie k/Pińska. (623).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 860369 wydany przez R.I.K. w Prużanie dnia 7 III.1930 r. na nazwisko posiadacza Michała Wielesiewicza zam. w Rakowiczach gm. Sieleckiej, pow. prużańskiego. (632).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 870584 wydany przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko właściciela Prokopa Chojdyma, zam we wsi Żydcze, pow. pińskiego (636).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr.

854218 wydany dnia 9.VI. 1928 r. przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Modylicy Heleny. (637).

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 993386 wydany dnia 30.VIII.1934 r. na nazwisko posiadacza Kowalewicza Antoniego s. P. wła, zam. we wsi Lipniki, gm. dobrosławskiej. (640).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 921782 wydany przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Jakimczuka Romana, zam. w Szczerczewie. (641).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr 881126 wydany przez R. I. K. w Białej - Podlaskiej na nazwisko posiadacza Epelbauma Borucha, zam. w Brześciu n.B. przy ul. Kościuszki 82. [644].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 851158, wydany przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Garbara Jankla. [645].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 870986, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Prygodicza Andrzeja s. Piotra, zam. w Łyszczu, pow. pińskiego. [647].

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr, 897545 wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Lepioszko Antoniego, zam. we wsi Ośnieżyce, gm. pińkowickiej, (648].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 866236, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Troszczyło Mojżesza, zam. we wsi Ośnieżyce, gm pińkowickiej. [649].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 981604, wydany przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Sitkowca Teodora, zam. we wsi Halewo, gm. pinkowickiej. [650].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 856506, własność Gonczarko Aleksandra, zam. w Berezie Kartuskiej przy ul. Dąbrowskiego 4 [655].

Dowody tożsamości koni ser. „C" Nr. 834262 i ser. „E" Nr. 886715, wydane przez R. I, K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Kucharka Szymona, zam. w Wysocku, [652],

Dowód tożsamośc konia ser. „C" Nr. 864477, własność Strynkiewicza Jana zam. we wsi Sieńczyce, gm. moroczniańskiej. [656].

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 830106, własność Strynkiewicza Nikity, zam. we wsi Sieńczyce, gm. moroczniańskiej. [657]

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 696092, własność Kunca Ignacego, zam. w Dmitrowiczach, pow. brzeskiego (659).

Dowód tożsamości kania ser. „C" Nr. 873391, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko właściciela Wachilczuka Teodora s. Michała ze wsi Holce, gm. płotnickiej (661).

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 02250, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Pietrowca Jana, zam. w Dawidgródku przy ul. Kilińskiego 98 (664).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 847529, wydany dnia 20.VI.1928 r. przez R. I. K. w Prużanie, na nazwisko posiadacza Kowalewicza Karpa, zam. we wsi Pieski, gm. suchopolskiej (670).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 873752, własność Żylko Pawła, zam. we wsi Żelaźnica, gm. Kuchocka Wola (671).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 905756, wystawiony przez R.I K. w Brześciu n.B. w dn. 12.VII.1928 r. na nazwisko posiadacza Kucharuka Jakóba. zam. we wsi Rudawiec, gm. ratajczyckiej (672).

Dowód tożsamości konia ser. „B" Nr. 382166, własność Grońskiej Marty, zam. we wsi Kabaki, gm. maleckiej (676).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 855635, własność Bycko Mikołaja, zam, we wsi Kabaki, gm. maleckiej (676).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 860084, własność Jurkiewicza Józefa s. Jana, zam. we wsi Wiśniewicze, gm. maleckiej (677).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 856768, własność Jakowczyca Stefana, s. Michała, zam. w chut. Kul. gm. maleckiej (678).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 942975, będącego w posiadaniu spadkobierców Jakóba Kirejczyka, zam w Hucie, gm. kruhowickiej [679]

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 855829, własność Kowalewicza Romana, zam. w Olechnowiczach, gm. maleckiej [681].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 884628, wystawiony przez R. I. K. w Brześciu n.B. na nazwisko posiadacza Kozaka Andrzeja, zam. w Osownicy, gm. motolskiej [683].

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 850812, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Woszczuka Mikołaja, zam. Szczerczewie (684).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 834650, wydany dn. 19.V.1928 r. przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Bogatko Stefana, zam. w Rzeczycy, gm. wysockiej (686).

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 81005 Z-1291, własnośc Gryckiewicza Leonarda, zam. w Zamostach, gm. Kamieniec Lit. (687).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 870869, wydany przez R.I.K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Kochowicza Marka, zam. w Nowym Dworze, gm. łahiszyńskiej (691).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 869669, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Szepielewicza Florjana, zam w Kowniatynie, gm. łahiszyńskiej (692).

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr 970376, wydany dn. 31.VII.1929 r. przez R. I. K

w Pińsku na nazwisko Hałaburdy Ostapa, zam. we wsi Łudyniu, gm. wysockiej (695).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 479593, własność Józefowicza Bazylego, zam, we wsi Bereźniak, gm. Pniewno (696).

Dowód teżsamości konia ser. „C" Nr. 869995, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Bałądko Jana, zam. we wsi Stoszany, gm. łahiszyńskiej (697).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 860077, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie dn. 5VII.1928 r. na nazwisko posiadacza Wielesiewicza Mikołaja (698).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 831607, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko właściciela Łosicza Dymitra, zam. we wsi Sityca, gm. płotnickiej (701).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 988392. wydany przez R. I. K. Prużanie na nazwisko posiadacza Strelczuka Jana, zam. w Dogiej, gm. Święta Wola (702).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 826139, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko właściciela Gorbaczewskiego Antoniego, zam. we wsi Owsiemirowo, gm. płotnickiej (703).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 899410, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Protosowickiego Włodzimierza, zam. we wsi Wólka Oreja, gm. płotnickiej (704).

Dowód tożsamości konia ser. „E" Nr. 875003, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Korolewicza Pawła, zam. w Łahiszynie k/Pińska (707).

Dowody tożsamości koni ser. „C" Nr. 834534 i ser. „E" Nr. 915556, wydany przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Mazura Jana, zam, we wsi Udryck, gm. wysockiej (705).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 854543, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko właściciela Gordyjewskiego Wasyla zam. w chut. Wyderka, gm. prużańskiej (708).

Dowód tożsamości konia ser. „D" Nr. 04292, własność Horbaczewskiego Łukasza, zam. we wsi Rzeczyca gm. wysockiej (709).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 835937, wydany przez R. I. K. w Pińsku, własność Prychodźko Szymona, zam. we wsi Złote, gm. wysockiej (710).

Dowód tożsamości konia ser, „C" Nr. 982616, własność Wierusza Łukjana, zam. we wsi Ziołowo, gm. antopolskiej (711).

Dowód tożsanoości konia ser. „C" Nr. 835156, wydany przez R. I. K. w Pińsku, własność Sało Daniela, zam. we wsi Milacze, gm. wysockiej (712).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 858178, wydany przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Waśkowicza Jana, zam. w kolonji Skrybowszczyzna, gm. maleckiej (713).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 855296 wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Kleszczyca Trofima, zam. we wsi Kabaki, gm. maleckiej. (714)

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 856718, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadaczki Pelagji Kołogryf, zam. w Załużu, gm. maleckiej (715).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 982956, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Demidowicza Szymona, zam. w Worotnie, gm. maleckiej (716).

Dowód tożsamości konia ser. „F" Nr. 59952, własność Untermana Szmula, zem. w Brześciu n/B. przy ul. St. Batorego Nr. 110 (718)

Dowod tożsamości konia serja „C" Nr. 861338, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko Korsaka Borysa, zam. w Koladyczach, gm. rudnickiej (720).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 976172, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Tiwończuka Grzegorza, zam. we wsi Wojcieszyn, gm. piastowskiej (723).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 944796, własność Nagórnego Jakóba, zam. w Jeziernicy, gm. łachewskiej (725).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 977346, wystawiony przez R. I. K. w Kowlu na nazwisko właściciela Linika Dymitra, zam. we wsi Wetły, gm. Wielkiej Głuszy (726).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 849328, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko właściciela Zarzeckiego Jakima, zam w Jakowiczach, gm. prużańskiej. (732).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 938585, własność Germanowicza Nestora, zam. we wsi Drebsk, gm. łachewskiej (737).

Dowód tożsamości konia ser. „A" Nr. 509475, własność Prokopa Klewca, zam. w Kruhowiczach (739).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 947389, własność Radziuka Teodora, zam. w Kruhowiczach (739).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 942752, własność Hleba Danieia, zam. w Kruhowiczach (739).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 942816, własność Hleba Danieia zam. w Kruhowiczach (739).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 942588, własność Chulickiej Marji, zam. w Kruhowiczach (739).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 980529, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko posiadacza Krota Ignacego, zam. w Bobrowiczach, gm. Świętej Woli (748).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 906625, własność Masiuka Konstantego, zam. w Porzeżynie, gm. wielkoryckiej (753).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 928308, wystawiony przez R. I. K. w Brześciu n/B. na nazwisko Demczuka Jana, zam. we wsi Koszczeniki, gm. ratajczyckiej (760).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 874930, własność Swiryda Teodora, zam. we wsi Nieńkowicze, gm. morocznianskiej (763).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 858897, wystawiony przez R. I. K. w Prużanie na nazwisko Bortnowskiego Władysława, s. Mojsieja zam. w Czeczkach, gm. maleckiej (768).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 836355, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko właścicielki Szpakowskiej Marji, c. Damjana, zam. we wsi Stachów, gm. płotnickiej (777).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 875674, wystawiony przez R. I. K. w Pińsku na nazwisko posiadacza Werenicza Mikołaja, s. Mojsieja zam. we wsi Stachy, gm. płotnickiej (778).

Dowód tożsamości konia ser. „B" Nr. 724388, własność Szepietunko Kondrata,. zam. we wsi N. Strzelna, gm. Janów k/Pińska (783).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 924878, własność Nikoniuka Stefana, zam. we wsi Worotynicze, gm. horodeckiej (785).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 485130, własność Kowala Jana, zam. w Dworcu, gm. łuninieckiej (788).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 934083, własność Brodnigo Ignacego, zam. w Bostyniu, gm. łuninieckiej (789)).

Dowód tożsamości konia ser. „C" Nr. 918518, wystawiona przez R. I. K. w Kowlu na nazwisko właściciela Dzikowickiego Grzegorza, zam. we wsi Derewek, gm. lubieszowskiej (794).

Wykaz handlarzy i rzemieślników z m-ka Hancewicze, powiatu łuninieckiego, którym w czasie pożaru w dniu 3.IX. 1934 r. spaliły się potwierdzenia zgłoszeń i karty rzemieśl.

L.p.	Nazwisko i imię	Rodzaj handlu wzgl. rzemiosła	Jaki dokument uległ spaleniu			Uwagi
			Potwierdz. zgłoszen.	Karta rzem.	Data wyd.	
1.	Lubecka Sora	sklep spożywczy	II. a. 173	—	2.VII.28	
2.	Pik Elka	„ manufaktury	„ 225	—	4.VII. „	
3.	Czernomorec Hirsz	„ spożywczy	„ 232	—	„ „	
4.	Dawidowski Lejzer	„ „	„ 172	—	2.VII. „	
5	Gelfand Icko	„ „	„ 235	—	4. „ „	
6	Zegar Szmuel	„ manufaktury	„ 177	—	2. „ „	
7.	Boruchowicz Icko	„ spożywczy	„ 181	—	„ „ „	
8.	Lewin Mejer	„ manufaktury	„ 435	—	16.X. „	
9.	Tymjankier Szymcha	„ żelaza	„ 176	—	2.VII „	
10.	Kowieński Abram	krawiectwo	—	III-108	28.VI.28	
11.	Pryborkier Gienoch	sklep manufaktury	„ 169	—	2.VII.28	
12.	Kantorowicz Boruch	„ żelaza	„ 198	—	3. „ „	
13.	Berezin Chawa	„ spożywczy	„ 182	—	2. „ „	
14.	Słucka Rachel	„ „	„ 238	—	4. „ „	

(po raz 2-gi)

Dowód osobisty Nr. 176 wydany przez zarząd miejski w Prużanie na imię Gejera Zelika (599).

Dowód osobisty Nr. 2226 4243 z dn. 27.III. 1925 r. wydany przez starostwo powiatowe Stolin na imię Michałskiego Jana (601).

Paszport zagraniczny wydany przez starostwo powiatowe Pińsk i książka wojskowa Nr. 554 wydany przez P. K. U. roczn. 1898 na imię Weksera Lejby (602).

Dowód osobisty Nr. 1267 z dn. 10.XII-1928 r. wydany przez starostwo pińskie na imię Zastrowskiej Eufrozyny (613).

Dowód osobisty Nr. 113328 z dnia 29.V. 1928 r. wydany przez starostwo Brześć n B. na imię Lejdermana Dawida (614).

Zaświadczenie wojskowe wydane przez P. K. U. Brześć n B na mię Chomuka Jana (626).

Dowód osobisty Nr. 1051 ser. 12067 z dn. 5.VI.1930 r. wydany przez zarząd miejski w Pińsku na imię Gotliba Lejby (630).

Paszport zagraniczny (do Francji) wydany przez starostwo w Sandomierzu w m-cu czerwcu 1933 r. i książeczka wojskowa z kartą „mob"' wydana przez P. K. U. Wilno-miasto w roku 1930, wszystko na nazwisko Sitarza Czesława Wincentego urodzonego w roku 1907, zamieszkałego w Brześciu n.Bug. przy ul. Kobryńskiej Nr. (604).

(po raz 3-ci)

Dowód osobisty Nr. 22 z dnia 20.VII.1929 r. wydany przez zarząd gminy Wielkiej Głuszy, poświadczenie obywatelstwa z dnia 12.IX.1929 r. i karta rzemieślnicza wydane przez starostwo koszyrskie, — wszystko na nazwisko Sznajdra Chaskla mieszkańca Wielkiej Głuszy. (524 i 551).

Dowód osobisty wydany dnia 2.VI.1933 r. przez zarząd miejski miasta Zambrowa, zaświadczenie o rejestracji do poboru wojskowego, legitymacja klubu sportowego „Hapoel", legitymacja wydana przez org. „Keren Kajemet Leisrael" i legitymacja Ligi Pomocy Pracującym w Palestynie wszystko na nazwisko Rubina s. Eli Gutermana, urodz. w r. 1914 w Horodyszczach k|Pińska (573).

Dowód osobisty i poświadczenie obywatelstwa polskiego wydany przez magistrat miasta stoł. Warszawy na nazwisko Altszulera Borysa, urodzonego w 1907 r. obecnie zamieszkałego w Brześciu n.B. przy ul. Dąbrowskiego 63|3 (587).

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n.B., Urząd Wojewódzki Poleski.

Prenumerata roczna 18 zł. półroczna 9 zł. Cena jednego egzemplarza 1 zł. 50 gr. Cena ogłoszeń: za 3-krotne ogłoszenie o zagubieniu dokumentów 6 zł., za ogłoszenia o zarejestrowaniu stowarzyszenia lub związku 5 zł., za ogłoszenie krótkie jednorazowe 4 zł. — Inne ogłoszenia: 50 gr. za 1 mm. szpalty lub jej miejsce — władze i urzędy państwowe oraz komunalne 50 proc. ceny.

W razie nieotrzymania Dziennika należy reklamować w właściwym urzędzie pocztowym.

Wszelkie należności za prenumeratę i ogłoszenia wpłacać należy na konto czekowe P. K. O. Nr. 30.628. Administracja Poleskiego Dziennika Wojewódzkiego w Brześciu nad Bugiem.

Zakłady Graficzne Sejmiku Brzeskiego, dzierżawione przez A. Kiedrzyńskiego.